

LACUL LEBEDELOR

Ilustrații de Valeria Docampo
După spectacolul New York City Ballet *Lacul Lebedelor*
de Georges Balanchine
Traducere din limba engleză de Roxana Savu

nemi

Era cea de-a douăzeci și una aniversare a Prințului Siegfried, iar castelul fremăta de veselie și de râsete, căci bufonul curții îi distra pe oaspeții aflați la petrecere.

În timp ce oaspeții petreceau, sosi regina cu suita ei. Își croi drum către fiul său și-i oferi în dar o minunată arbaletă din aur.

Încântarea pe care i-o produsese prințului cadoul primit fu brusc curmată când mama sa îi spuse: „Acum, că ai împlinit douăzeci și unu de ani, fiule, este timpul să îți găsești o mireasă, pentru că datoria ta de viitor rege e să te căsătorești.”

Prințul, cuprins de tristețe, își lăsă capul în piept, căci, pentru el, căsătoria însemna sfârșitul zilelor sale de tânăr lipsit de griji.

Prietenul cel mai bun al Prințului Siegfried, Beno, înțelegându-l, încercă să-l înveselească ținând un discurs și dansând – însă prințul rămase posomorât.

La apus, un stol de lebede trecu în zbor pe deasupra capetelor tuturor. Lui Beno îi veni atunci o idee. Îi înmână prințului noua arbaletă și îi propuse o partidă de vânătoare la Lacul Lebedelor. Însă Prințul Siegfried îi refuză pe prietenii săi, fiind încă trist din pricina cererii mamei sale de a se căsători curând.